

Vzrušujúca novinka

Franciska Winklerová vzala podnos s pariaticim sa čajníkom, tromi šálkami, s čerstvo upečenou bábovkou a opatrne balansovala z kuchyne. Laktom otvorila domové dvere a kráčala k starej stajni, ktorú si s priateľkami Kim Jülichovou a Máriou Grevenbroichovou namáhavou a piplavou prácou prerobili na Hlavný stan ich Klubu detektívok. Bolo tam všetko, čo potrebovali pre klubové stretnutia: pohodlná rohová lavica s tromi stoličkami, kontajner na spisy s uzamykateľnou zásuvkou, v ktorej bola klubová pokladnica a detektívna výbava, ale aj malá zásoba keksíkov a čokolády pre prípady náhlych návalov hladu. Pri stene vľavo stál dokonca starý kočiar so sklápajúcou strieškou. Využívali ho na tajné rozhovory, keď chceli mať istotu, že ich nikto nepočúva. Ale najdôležitejšie bolo, že Tri pátračky mohli v Hlavnom stane absolútne nerušene pracovať a pokojne sa venovať svojej obľúbenej činnosti – riešeniu kriminálnych prípadov.

Keď Franci vošla do šopy, ovalil ju zatuchnutý vzduch. V slnečnom svetle, ktoré ako-tak prenikalo cez nie práve najčistejšie okno, tancovali zrnká prachu. Franci položila podnos na stôl a roztvorila okno, aby vpustila dnu trošku sviežeho vzduchu. Práve keď vyberala z čajníka vrecúško, počula zaškrípať brzdy na Kiminom bicykli. O pár sekúnd sa už Kim objavila v šope. Jej krátke hnedé vlasy, inak vždy pekne upravené,

boli načisto rozstrapatené, líca červené a bola taká zadychčaná, akoby celou cestou uháňala.

„Už vieš, čo je nové?“ dychčala a ani Franci nepozdravila.

„Áno,“ odvetila Franci a pokojne nalievala čaj do troch šállok na stole. „Mali by sme znovu začať chodiť na jogu. Ako vidím, nie si vo forme.“

Kim len mávla rukou a posadila sa na jednu z troch stoličiek. „Nezmysel! Vôbec si to nemyslím. Ale fakt, naozaj si to nepočula?!“

„A čo také?“ Franci začínala byť netrzeplivá. Neznášala, keď Kim rozprávala v hádankách.

„Do mesta príde *Kvíz pre deti!*“ vyhrkla a s očakávaním pozrela na Franci.

Kvíz pre deti bolo kvízové vysielanie pre mládež, čo dávali v televízii každú stredu popoludní a ktorý moderoval mladý príťažlivý moderátor Thomas Niedlich. Nastúpilo vždy niekoľko tried proti sebe a víťazná trieda bola odmenená fantastickými cenami. Okrem toho tento kvíz patrilo ku Kiminým absolútne najobľúbenejším. Nenechala si ujsť ani jedno vysielanie a nadšene pred obrazovkou hádala spolu so súťažiacimi – na rozdiel od Franci, ktorá sa obyčajne už po prvých otázkach vzdala. Čím dlhšie sa dívala na vysielanie, tým viac ju kvíz nudil. Koho by už zaujímalo, kto ako prvý dosiahol Mount Everest alebo ktoré zviera je na svete najväčšie? Preto Franci reagovala na Kiminu novinku iba myknutím pleca. „No a? Úprimne? Je mi to celkom jedno.“

„Ale to najlepšie ešte nevieš.“ Kim sa tajomne usmievala. „Pred vysielaním sa uskutoční výberové predkolo, na ktorom sa zúčastní niekoľko tried z celého kraja. A medzi nimi aj naša

trieda! Vieš si to predstaviť? Ak toto kolo vyhráme, postúpime do televíznej šou!“

„Áno, viem, ide aj naša trieda.“ Franci sa netvárila nejako nadšene. „Pani Pauliová nám to dnes doobeda oznámila.“

Kim vytreštila oči. „Vážne? Veď to je úžasné!“

„No veď dobre.“ Franci už nemala chuť rozprávať sa o tejto hlúpej kvízovej šou, a preto podstrčila pred Kim tanierik. „Dáš si kúsok mramorovej bábovky?“

Kim sa rozsvietili oči. Franci dobre vedela, že Kim sladkosti zbožňuje. Najradšej mala čokoládu alebo gumové medvedíky, ale za normálnych okolností nepohrdla ani koláčom.

„Jasné, že váhaš!“ Kim si vzala veľký kúsok, zahryzla a šušlala s plnými ústami: „Božský! Mama piekla?“

Franci prikývla a tiež si kúsok vzala. „Mama si to jednoducho nevie odpustiť. Asi si myslí, že umrieme od hladu, ak aspoň dvakrát do týždňa niečo neupečie.“ V tej chvíli sa rozleteli dvere a vtrhla dnu Mária, tretia členka Klubu detektívok. Dlhé blond vlasy, čerstvo umyté a voňavé, jej zľahka padali na plecia. Mihalnice mala starostlivo nalíčené a na perách sa jej blyštal jahodový lesk. Franci sa zaškerila. Aj keby mal v podkrovnom byte Máriinho otca vypuknúť požiar, pravdepodobne by sa pred jeho opustením starostlivo našminkovala.

„Čauko, baby,“ pozdravila ich Mária. „Prepáčte, že meškám. Hodina spevu zasa trvala o niečo dlhšie a potom som ešte bežala ku kaderníčke.“ Prešla si rukou po vlasoch, ktoré sa v slnečnom svetle zlatisto leskli. „Čo hovoríte na moje nové vlasy? Farba sa volá *Golden Summer*. Je super, však? Alebo nie?“

Franci nervózne zagúľala očami. Mária bola niekedy dosť namyslená a Franci na to reagovala totálne alergicky. „Vyzeráš

ako vianočný stromček, na ktorom je priveľa lamiet,“ odvetila sucho. „Dávaj si pozor, aby na teba ľudia nezačali vešať gule a čokoládové kolieska.“

Mária zúrivo zazrela na Franci. „Závidíš mi, lebo teba si zasa ľudia mýlia s hasičom!“

„Niekedy bývaš aj vtipnejšia,“ skonštatovala Franci nahnevane a odfúkla si z čela žiarivočervenú ofinu. „Toto som už počula najmenej stokrát – dokonca ešte v škôlke.“

„Už sa konečne upokojte,“ vyzvala ich Kim, skôr než by vypukla hádka. „Podpichovať sa môžete aj neskôr.“ Podala Márii tanierik. „Dáš si?“

„Veľmi rada.“ Mária sa posadila k stolu a vzala si kúsok bábovky. „Inak, mám úžasné novinky! Háďajte, kto čoskoro príde do nášho mesta!“

„Thomas Niedlich so svojou šou,“ vzápätí odvetila Kim.

Mária bola sklamaná. „Aha, takže už o tom viete?“

Kim nadšene prikývla. „A predstav si: Francina a moja trieda sa zúčastnia na výberovom predkole.“

„Čože?!“ zvolala Mária. „Vy tiež? Aj naša trieda tam ide. Už sa neviem dočkať! Bude to moje prvé naozajstné vystúpenie v televízii. Možno budem mať šťastie a zistia, že mám výrazný talent. To by bola bomba...“

Na Máriinom hlase bolo cítiť, ako po niečom takom veľmi túži. Bol to jej veľký sen stať sa speváčkou alebo herečkou. Jej otec bol hviezdou seriálu *Predmestská hliadka*, ktorú vysielali vždy podvečer. Hral hlavnú postavu komisára Brockmeiera, ktorá mu priniesla slávu a bohatstvo. Mária chcela byť prinajmenej rovnako slávna ako on. Preto teraz väčšinu voľného času trávila na hodinách spevu, herectva a skúškach v AG-divadle.

Franci sa zamračila. Je takmer zázrak, že si Mária popri všetkých svojich aktivitách ešte našla čas aj na Klub detektívok.

„Tak moment,“ hlásila sa Kim o slovo. „Ešte nikde nie je povedané, že sa dostaneš do televízie. Na to by musela vaša trieda zvíťaziť v predkole.“

Mária si odhrnula dlhé vlasy dozadu. „O to sa ty neboj, to dáme. Veď naša trieda má najlepší známkový priemer na celom Gymnázium Heineho.“

„Aj my máme zopár šikovných hlavičiek,“ povedala Kim, ktorá spolu s Franci navštevovala Spojenú školu Georga Lichtenberga. „Len si sebou nebuď až taká istá.“

Mária sa usmiala. „To nemyslíš vážne, že vyhráte? Je predsa všeobecne známe, že na Gymnázium Heineho je oveľa vyššia úroveň ako na vašej škole.“

Franci opovržlivo zafučala. „Vráť sa na zem, okej? Tvoje povýšenecké správanie mi pomaly začína liezť na nervy!“

„Franci má pravdu,“ pridala sa Kim odmerane. „Bude lepšie, ak nás nebudeš podceňovať.“ Zamračene sa pozrela na Máriu a odrazu v šope zavládla napätá atmosféra.

Mária zdvihla ruky na obranu. „Upokojte sa, ešte nič nie je rozhodnuté. Ale prinajmenej jedno je isté: na budúci týždeň budeme mať jedinečnú príležitosť stať sa naozajstnými televíznymi hviezdami.“ Vzdychla si. „Nemôžem sa už dočkať toho, ako budem osobne stáť zoči-voči Thomasovi Niedlichovi. Určite bude super milý, nehovoriac už o tom, ako nehanebne dobre vyzerá.“

Kim prikývla. „To je pravda, je naozaj veľmi chrumkavý.“

„Chrumkavý?“ Mária sa neveriacky pozrela na Kim. „Thomas Niedlich je ešte oveľa viac! Je absolútne super typ! Vyzerá

ako vo sne, je mladý, sympatický a megaúspešný. Peňazí má ako pliev a jeho obrovská vila v Berlíne je samý luxus. Všetky dievčatá z našej triedy ho zbožňujú.“

Franci vystrúhala grimasu. „Čo už len môže byť také úžasné na tomto mliečnom ksichte? Je mi zle, už keď vidím ten jeho vybielený úsmev.“

Mária pokrútila hlavou. „Zrejme nemáš zmysel pre takéto veci. Za jeden večer s Thomasom Niedlichom by som urobila takmer všetko. Viete vôbec, že tiež navštevoval naše gymnázium?“

„Ako je to možné?“ spýtala sa Franci prekvapene. „Myslela som, že býva v Berlíne.“

Mária prevrátila oči. „Ty naozaj nikdy nečítaš bulvárne plátky? Thomas Niedlich býva v Berlíne iba niekoľko rokov. Ale vyrastal v našom meste.“

„To je naozaj neskutočne napínavé,“ zahundrala Franci a doliala čaj. „Mohli by sme teraz i napriek tomu hovoriť konečne aj o niečom inom? Sme ešte stále Klub detektívok a nie fanklub Thomasa Niedlicha.“

„Okej.“ Kim si vzala ešte kúsok koláča. Potom vytiahla detektívny denník. Zošit bol už dosť ošúchaný. Zapisovala si doň všetky dôležité podrobnosti, ktoré neskôr preniesla do elektronického denníka. „Tak, poďme na to.“

„Na čo?“ spýtala sa Mária. „Veď nemáme nový prípad.“ Odkedy Tri pátračky založili Klub detektívok, úspešne vyriešili niekoľko kriminálnych prípadov. Naposledy, počas cesty do Paríža, im padla do osídiel bezočivá zlodejská banda.

„Je to dosť zlé. Odkedy sme sa vrátili z Francúzska, nemali sme žiadnu zákazku. Ak to takto pôjde ďalej, čoskoro sa môžeme pobrať do dôchodku.“

Mária premýšľala. „Mohli by sme zasa navštíviť komisára Petersa,“ navrhla. „Možno nám prezradí, na čom práve pracuje.“

„Tomu hádam ani sama neveríš,“ odvetila Franci. „Radšej by si odhryzol z jazyka, ako by nám poskytol nejaké dôverné informácie.“

Komisár Peters Trom pátračkám už neraz pomohol v napätých situáciách alebo im poradil v detektívnych záležitostiach. Cenil si ich detektívne schopnosti, vedel byť však aj veľmi nepríjemný, ak sa dievčatá zamiešali do jeho vyšetrovania alebo sa vystavili nebezpečenstvu.

„Napriek tomu návšteva u komisára nemôže byť na škodu,“ skonštatovala Kim a urobila si poznámku. „Treba s ním aj naďalej udržiavať kontakty.“

Mária sa pozrela na hodinky. „Sorry, decká, žiaľbohu už musím ísť.“

Franci sa zamračila. „A prečo zasa? Veď si len pred chvíľou prišla!“

„Mám ešte termín u kozmetičky.“ Zažmurkala na priateľky. „Chcem totiž v televízii vyzeráť čo najlepšie!“

Kim na ňu vrhla zlostný pohľad. „Na budúci týždeň je iba predkolo, kolkokrát ti to ešte mám zopakovať? A nikde nie je napísané, že tvoja trieda vyhrá a dostaneš sa do televízie.“

Mária iba mykla plecom a vstala. „To sa ešte uvidí.“

Aj Kim sa poberala na odchod. „V televízii pôjde *Kvíz pre deti* a v žiadnom prípade nechcem oň prísť.“

Franci si vzdychla. „Čo vám už načisto šibe? Ste totálne namotané na tento hlúpy kvíz!“

Kim a Mária sa vyčítavo zahľadeli na Franci. „To vôbec nie je hlúpy kvíz!“ vyhlásili naraz.

Franci sa chtiac-nechtiac musela zasmiať. „Pomóc! Kamarátim sa s dvomi bláznivými babami!“

Keď Mária a Kim odišli, Franci v Hlavnom stane poupratovala a odniesla podnos s napoly zjedenou bábovkou, čajníkom a použitými šálkami naspäť do kuchyne. Vo chvíli, keď umývala riad, pritancovala dnu Chrissie.

„Tak tu si, sestrička, poklad môj!“ zaštebotala. „Už som ťa všade hľadala.“

Franci sa podozrievavo zadívala na sestru. „Čo sa ti stalo? Chceš si zasa požičať džínsy s perlovou výšivkou? Alebo môj nový kabátik?“

Chrissie so smiechom krútila hlavou. „Nezmysel, ako si na to prišla?“

„Pretože iba vtedy si ku mne milá, keď niečo odo mňa chceš,“ odvetila Franci.

Chrissie sa na chvíľu prestala smiať a zúrivo na sestru zazrela. „Ako ma môžeš takto neprávom obviňovať? To je od teba podlé!“

Franci mykla plecom. „Tvoj problém, ak neunesieš pravdu.“ Spýtavo sa na Chrissie zahľadela. „Takže odo mňa nič nechceš?“

Chrissie sa znova sladko zatvárila. „Samozrejme, že nie – okrem jednej nepatrnej maličkosti.“

„To som vedela!“ Franci si vzdychla. „Čo to bude tentoraz? Handry? Šampón na vlasy? Peniaze?“

„Nič také,“ švitorila Chrissie. „Chcem ťa poprosiť iba o malinkú láskavosť. Počula som, že tvoja trieda bude na kastingu

na *Kvíz pre deti*. A tak som si pomyslela, že by si mi mohla zadovážiť autogram od Thomasa Niedlicha...“

Franci zastonala. „Len mi nepovedz, že aj ty obdivuješ túto hlásnu trúbu!“

„A ešte ako! Všetci ho obdivujú!“ Chrissie sa rojčivo zadívala. „Veď je na zahryznutie! Žiarivé modré oči, vlnité vlasy a šarmantný úsmev...“

Franci si zakryla uši. „Prestaň! Už nemôžem tieto táraniny počúvať!“

„Nemám s tým problém.“ Chrissie sa zaškerila. „Stíchnem, ak mi sľúbiš, že mi zaobstaráš autogram.“

Franci odovzdane prikývla. „Tak dobre teda, prinesiem. Ale opováž sa v mojej prítomnosti ešte raz vysloviť meno Thomas Niedlich!“

Chrissie si vzala kúsok koláča. „Neboj, zamkynam si ústa. Aj tak sa už idem posadiť k televízoru. O chvíľu sa začne *Kvíz pre deti*. Nejdeš sa pozeráť so mnou?“ Franci prudko pokrútila hlavou. „Ani náhodou! To si radšej urobím domáce úlohy!“